

Forslag til folketingsbeslutning vedrørende afskrivningsreglerne for bygninger.

Fremsat den 8. november 1967 af *Alfred Bøgh, Henry Christensen, Havnstrup Clemmensen, Poul Hartling, Jens Peter Jensen, Stejler, Poul Sørensen og Knud Thomsen.*

Folketinget opfordrer finansministeren til inden 15. marts 1968 at fremsætte lovforslag om ændring af afskrivningsreglerne, således

1) at der bliver ret til afskrivning på enhver erhvervsmæssigt anvendt driftsbygning (herunder handels- og kontorbygning)

ger) samt på bygninger, hvoraf en nærmere fastsat, rimelig del anvendes erhvervsmæssigt, og

2) at der ved afskrivningssatsernes fastlæggelse tages et større hensyn end hidtil til de afskrivningsberettigede bygningers økonomiske levealder.

Bemærkninger til forslaget.

Reglerne om afskrivning på bygninger blev revideret i 1957 i forbindelse med maskinafskrivningerne, men ændringerne var for bygningernes vedkommende mindre end for maskiner m. v. For bygningerne gælder i dag i korthed følgende:

1) Kun en brøkdelen af driftsbygningerne kan afskrives, nemlig stort set kun fabriks- og værkstedsbygninger, landbrugets driftsbygninger, den mere intensivt anvendte del af lagerbygningerne samt visse andre, mindre betydende kategorier, såsom stormagasiner.

2) Bygningsafskrivningen sker ved ordinær afskrivning og ekstraafskrivning. Ordinær afskrivning sker over den forventede levetid for den enkelte bygning. Der ses her kun på den fysiske levetid, der som regel er betydeligt længere end den økonomiske levetid, forstået som den tid, hvori bygningen kan anvendes rentabelt. Fabriksbygninger afskrives over 50-100 år svarende til ordinære årsafskrivninger på henholdsvis 2 pct. og 1 pct. Landbrugbygningers levetid er sat til 80 år, svarende til $1\frac{1}{4}$ pct. årlig afskrivning. Afskrivningen beregnes lineært, d. v. s. med ensartede årlige beløb sat i forhold til bygningens oprindelige opførelses- eller købesum, tillagt eventuelle forbedrings- og ombygningsudgifter.

Ekstraafskrivninger kan ske på 40 pct. af opførelses- eller købesummen på enhver afskrivnings-

berettiget bygning, fordelt over 4-10 år. Den resterende del afskrives ordinært sideløbende hermed på resten, men beregnet af den fulde købs- eller opførelsessum.

For allerede opførte, nyerhvervede afskrivningsberettigede bygninger kan afskrivning ske over restlevetiden, d. v. s. det åremål, der ved købet rester af den oprindeligt ansatte levetid. Efter gældende lov kan afskrivning over restlevetid dog ikke være kortere end 15 år. Med denne restlevetid kan der eksempelvis afskrives ca. 7 pct. om året. Sådanne restlevetidsafskrivninger anses for ordinære afskrivninger, hvilket har betydning ved bygningens eventuelle senere salg, jfr. nedenfor under 3).

3) Ved salg er eventuel avance på bygninger, der alene har været ordinært afskrevet, herunder restlevetidsafskrevet, skattefri. Har der været foretaget ekstraafskrivninger (eller anvendt investeringsfondsmidler til afskrivning), sker der derimod en beskatning af avance i det omfang, hvori denne modsvarer tidligere foretagne ordinære afskrivninger og ekstraafskrivninger.

Hvis afskrivningsberettigede bygninger nedrives, inden afskrivning er tilendebragt, gives der intet fradrag for de ikke foretagne afskrivninger.

Det af finansministeren den 17. februar 1967 fremsatte forslag til lov om ændring af lov om skattefri afskrivninger m. v. (Folketingstidende